

NEMRUT

Halide Erten Şahan, Türkiye

Sessizlik bürümüştü kolumuzu kanadımızı

Ağır, hantal bir sessizlik

Ağlayan bir doğumu bekleyen.

Ve sonrası

Belki de öncesi

Kelebeğin uçuşunu anlatan bir ninni.

Bedeni küçücük

Sessizliğin altında kalan

Kıyıya vuran, kurtarılmış

Küçük bir beden, sinmiş bir çocuğa çalan.

Yüzünde oluk oluk çizgiler

Buluşuyorlar kıyısında ağzının

Ketum

Bir merasim

Bir cenaze

Yitip gitmiş zifiri karanlıkta.

İncecik dudakları sımsıkı

Urgan gibi gergin

Tehditkar ve kararlı

Dile düşeni asmaya hazır!

Gittikçe derinleşen

Gittikçe karanlığa gömülen çizgiler

Yüzü yaşlı.

Gözlerindeki yaşlar mahkum göz kapaklarının arasında

Yine o tanıdık çizgiler

Oluk oluk kıyısında gözlerinin

Tutuyor çocuk canını avuçlarının içinde

Bir haykırma:

-Sessizliği uyandıran martıların haykırıları

Lavlar dökülecek üzerimize

Çocuğa çalan bedeninden ve yaşlı yüzünden.

Sönmüş yanardağ

Sönmüş...

Sönmemiş

Sönmemiş yanardağ!

Nemrut'un lavları dökülür eteklerine

Denize çalan bir göl bırakır ardında

Ve gün batımında mora çalan dağlar

Çıplaktır dağlar.

Gezindir çılgınlıklarını savuran martılar

Denize çalan gölün üzerinde

Sonra bahar gelir

Badem ağaçlarında beyaz çiçekler açar

Gölün koynundaki Akdamar Adası'nda.

Ve bir gün

Öfkeyle hasrete tutulur koza

Yanında taşıdığı badem çekirdeği dile gelir.

